

Många söker men få blir utvalda

Sammanfattning

För en erfaren forskare åtgår cirka en arbetsvecka för att ta fram underlag och utarbeta en forskningsansökan. Under 2008 mottog Vetenskapsrådet drygt 3500 ansökningar. Detta motsvarar således en forskarinsats om 3500 arbetsveckor eller cirka 80 arbetsår. Eftersom i snitt mindre än en av fyra ansökningar beviljades kan man konstatera **att en arbetsinsats motsvarande ungefär 60 arbetsår inte ledde till något resultat**. Förutom arbetet med att utarbeta ansökningar tillkommer sedan bedömningsarbetet, som tar i anspråk många av landets mest kvalificerade forskare, och man kan uppskatta att den arbetsin-

satsen motsvarar sammanlagt ytterligare åtta arbetsår. Läger man därtill alla andra stödformer som kräver ansökan och att VR bara står för ungefär en femtedel av den totala externa finansieringen är det **uppenbart att nuvarande förhållanden utgör ett omfattande slöseri med tillgänglig forskartid**.

Det är därför viktigt att ansökningsförfarande och bedömningsarbete förenklas så långt det är möjligt utan att ge avkall på kvalitet och objektivitet i bedömningen. **Ytterst är detta en fråga om att disponera de nationellt tillgängliga forskningsresurserna – personella och ekonomiska – så effektivt som möjligt.**

Inledning

Den akademiska forskningen vid våra universitet var i början av förra seklet nästan helt finansierad över fakultetsanslagen. Detta innebar en långsiktig och förhållandevis säker basfinansiering, som gav forskarna möjlighet att fritt välja forskningsinriktning och problem. Långsiktigheten gjorde det också möjligt att ta upp nya forskningsområden utan omedelbara krav på resultat. Därigenom skapades förutsättningar för kreativa nysatsningar.

Efter andra världskriget tillkom forskningsråden och därefter har antalet offentliga och privata organ som stöder akademisk forskning successivt blivit allt fler samtidigt som fakultetsanslagen för forskning blivit proportionellt mindre. Dessa externa finansierare ger företrädesvis forskningsanslag till konkreta projekt efter ansökan från forskare eller forskargrupper. Stödet är tidsbegränsat och en vanlig kontraktstid är tre år.

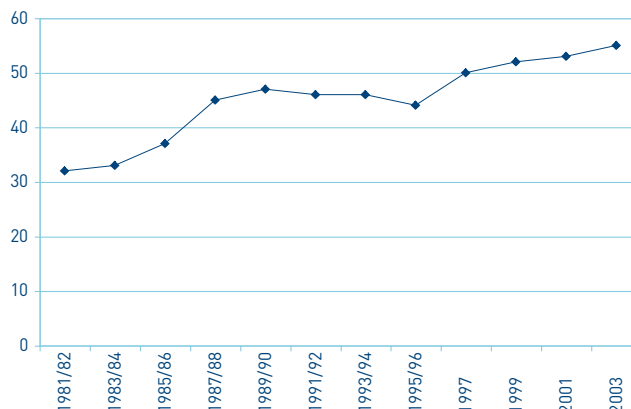
Under senare tid har det tillkommit en ny typ av relativt stora och mer långsiktiga satsningar inom forskningen. Exempel på detta är Vetenskapsrådets Linnésatsningar, SSF:s satsningar på strategiska centra och riktade satsningar till vissa avgränsade forskningsområden, som bedömts vara särskilt angelägna. Anslagen delas ut efter ett omfattande ansökningsförfarande, där lärosäten och forskare engageras för att ta fram förslag och utarbeta ansökningar.

Att en allt större andel av forskningsfinansieringen kommer från externa finansierare innebär samtidigt att det omfattande ansökningsförfarandet i allt större omfattning inkräktar på forskarnas forskningstid. Många av dem skall dessutom själva delta i arbetet med att bedöma ansökningar. Några extra resurser för detta arbete finns inte, utan det får ske inom ramen för existerande tjänster. Det är därför viktigt att ansökningsförfarande och bedömningsarbete förenklas så långt det är möjligt utan att ge avkall på kvalitet och objektivitet i bedömningen. Ytterst är detta en fråga om att disponera de nationellt tillgängliga forskningsresurserna – personella och ekonomiska – så effektivt som möjligt.

I denna rapport ges en översiktlig genomgång av problem och handlingsalternativ avseende ansökningsförfarande och handläggning av ansökningar i syfte att finna en ordning, som med bevarande av objektivitet och högt ställda kvalitetskrav, begränsar arbetet med forskningsansökningar.

Externfinansieringens omfattning

Externfinansieringen svarade vid 1980-talets början för drygt 30 % av den akademiska forskningens finansiering men har sedan dess successivt ökat och är nu över 50 % (figur 1). Trenden pekar dessutom mot att externfinansieringen på sikt ökar ytterligare.

Figur 1: Procentuell andel externfinansierad FoU-verksamhet vid universitet och högskolor 1981/82–2003. Källa: *Högre utbildning och forskning 1945–2005 – en översikt* (Stockholm: Högskoleverket, Rapport 2006:3 R, 2006), s. 42.

Vid våra mest forskningsintensiva fakulteter inom teknik, medicin och naturvetenskap är externfinansieringen betydligt högre och många forskare och forskargrupper är nästan helt finansierade genom externa anslag. Det är uppenbart att detta skapar en otrygg situation och att ansvaret och arbetsbördan för att söka forskningsanslag vilar tungt på företrädesvis forskningsledarna. Det handlar inte enbart om möjligheten att fullfölja ett projekt, utan också om de nära medarbetarnas anställningstrygghet.

Kostnaderna för avancerad forskning ökar i snabb takt. Det krävs alltmer sofistikerad utrustning och kvalificerad personal med olika kompetens. Universitetens statliga basanslag räcker inte längre till för att täcka dessa kostnadsökningar, utan den eventuella tillväxten och till och med bibehållandet av nuvarande forskningsnivåer finansieras i ökande utsträckning genom externa anslag. Andelen externa medel kommer troligen att öka ytterligare.

Bidragsformer och ansökningsvolym

Externa anslagsgivare kanaliserar ofta sitt stöd till forskningen genom olika typer av program som projektstöd, forskartjänster och stipendier, bidrag till dyrbar utrustning etcetera. Vetenskapsrådet är den enskilt största externa bidragsgivaren till svensk akademisk forskning och dess olika bidragsformer kan tjäna som exempel och återfinns i tabellen nedan.

Bidragsformer VR 2008

(Källa: VR:s årsredovisning, tabell II. S. 77.)

Typ av bidrag	Fördelade anslag (tkr)	Procent av hela utdelningen
Projektstöd	1 859 698	51
Anställningar & Stipendier	525 703	14
Forskningsmiljöer	393 829	11
Verktyg & infrastruktur	718 369	20
Internationell samverkan	114 194	3
Annat	17 426	1
Totalt	3 616 232	100

Inom alla dessa olika programområden fördelas medel efter ansökan och i den mån ett projekt kan få bidrag inom två eller flera programområden krävs vanligen separata ansökningar för varje program.

En enskild anslagsgivare ger sällan hela det belopp som krävs för att genomföra ett projekt, och inom speciellt medicinsk, teknisk och naturvetenskaplig fakultet är det regel snarare än undantag att även mindre forskargrupper finansieras genom en rad mindre anslag. Forskare eller forskningsledare får därför söka anslag från flera håll och därigenom genereras totalt sett ett än större antal ansökningar. Även om i sådana fall delvis samma material kan utnyttjas, kräver de olika bidragsgivarna ofta kompletterande uppgifter och att ansökan disponeras på annorlunda sätt, vilket resulterar i ytterligare arbetsinsatser.

Det framgår av tabellen ovan att projektstödet svarar för mer än 50 % av VR:s totala anslagsbudget och diskussionen kommer därför i fortsättningen huvudsakligen att gälla projektansökningarna.

Inkluderas alla privata stiftelser – stora som små – är antalet externa anslagsgivare som finansierar forskningsprojekt mycket stort. VR är dock den enskilt störste anslagsgivaren och antalet till VR inkomna ansökningar under ett år kan ge en indikation på den volym som forskningsrådssystemet har att hantera.¹ Antalet projektansökningar som inkom till VR 2008 liksom beviljningsgraden framgår av nedanstående tabell, där fördelningen över olika vetenskapsområden också anges.

Ansökningensvolym projektstöd VR 2008

(Källa: VR:s årsredovisning, tabell VIa, s. 87)

Område	Antal ansökningar	Beslutade anslag (antal)	Beviljningsgrad	Medelbidrag per år (tkr)
Humaniora	994	116	12 %	689
Medicin	922	288	31 %	708
Naturvetenskap & teknik	1353	425	31 %	663
Utbildning	261	31	12 %	1300
Totalt	3530	860	24 %	

VR mottog under 2008 totalt drygt 3500 ansökningar om projektanslag. Av tabellen framgår att knappt var fjärde ansökan beviljas, det vill säga *mer än tre av fyra inkomna ansökningar avslås*.² Situationen är något bättre för naturvetenskap och medicin, där ungefär två av tre inkomna ansökningar avslås. Tabellen visar vidare att projektanslagen är små, motsvarande i medeltal cirka 700 000 kronor per år och oftast med en varaktighet av två eller högst tre år. Det räcker – givetvis beroende på fakultetsområde – på sin höjd till en helfinansierad doktorand eller till en postdok med ett mindre materialanslag.

Ansökningarnas utformning

Kraven på ansökningarnas utformning och omfattning skiljer sig helt naturligt beroende på anslagsgivare och program. I flertalet fall använder man sig av speciella ansökningsformulär. Allt fler anslagsgivare har gått över till webbaserade ansökningar, vilket bland annat ger möjlighet att begränsa ansökningarnas omfång. I några fall använder man sig av ett tvåstegsförfarande med en enklare, mer kortfattad ansökan i första omgången och med en mer omfattande och detaljerad för dem som gått vidare till den andra.

En genomgång av ansökningsformulären från några olika anslagsgivare visar att man ofta ställer rätt långtgående krav på bakgrundsmaterial inte endast avseende det aktuella projektet utan också gällande forskarens eller forskargruppens övriga projekt och totala finansiering. I några fall vill man

¹ Det bör noteras att inom medicinsk fakultet klaras en del av finansieringen genom anslag från ett mycket stort antal mindre, privata stiftelser. Beloppen är då små men antalet ansökningar desto fler.

² Även om vetenskapsrådet är det största svenska forskningsrådet, så hanterar även andra råd stora volymer. För verksamhetsåret 2008 behandlade till exempel FAS 830 ansökningar, varav 11 % beviljades, och Formas 1 256 ansökningar, varav 15 % beviljades.

ha ansökan kompletterad med en projektbeskrivning i populariserad form, man kräver statistiska uppgifter, beaktande av genusaspekter, hållbar utveckling och så vidare. Mycket av detta har visat sig ha ingen eller ringa betydelse för bedömningen av om projektet bör stödjas. Snarare är det, sett från anslagsgivarnas horisont, ett enkelt sätt för det anslagsbeviljande organet att få in uppgifter som behövs i andra sammanhang (för årsrapporter, statistiska redovisningar och liknande).

Med tanke på att relativt få inkomna ansökningar beviljas ter det sig onödigt att avkräva alla sökande sådant underlag. Det finns därför anledning för anslagsbeviljande organ att noga analysera vilket beslutsunderlag som verkligen behövs för att välja ut de vetenskapligt mest kvalificerade ansökningarna. Information som inte behövs förrän projektet väl finansierats och påbörjas skall insamlas då och inte vid ansökningstillfället.

Synpunkter från forskare

Arbetsgruppen har intervjuat ett antal forskare med erfarenhet av det arbete som projektansökningar innebär. Det har dels gällt forskare med ansvar för jämförelsevis stora forskargrupper omfattande många projektanslag och dels forskare som sökt för ett eget projekt av mer begränsad omfattning.

En samfällad bedömning är att ansökningarnas utformning och kravet på underlag innebär en onödigt stor arbetsbelastning. Samtidigt betonas att det är viktigt att man får möjlighet att utveckla sina idéer och presentera den egna verksamheten på ett sätt som kan övertyga experterna i granskningskommittéerna. Man är fortlöpande beroende av extern finansiering och menar då att ansökan får ta den tid som krävs för att man skall kunna presentera projektet på ett övertygande sätt. Om man kan finna ett sätt att reducera ansökningsförfarandet, utan att kvaliteten i expertgranskningen äventyras, skulle detta välkomnas, men samtidigt uttrycker man oro över att granskningen då kan bli mer summarisk.

Flera forskare betonar att det vore önskvärt med möjlighet till längre kontraktstider. Med en 3-årsgräns väljer man företrädesvis projekt, som med stor sannolikhet leder till resultat tidigt under kontraktstiden. Detta ökar chanserna att få fortsatt stöd när kontraktet löper ut. Detta premierar forskning, som ligger i linje med den verksamhet man redan bedriver och får många att avstå från djärvare projekt därför att de bedöms vara mer osäkra. På sikt är detta naturligtvis hämmande för utvecklingen. Rutinen prioriteras framför kreativ nyorientering.

Många forskare och då speciellt forskningsledare för större forskargrupper menar att det skulle gagna forskningen om man öppnar för större och mer sammanhållna projektanslag. Detta skulle reducera antalet ansökningar och ge de större forskningsmiljöerna bättre planeringsmöjligheter. Man efterlyser också en utökning av antalet ansökningsomgångar från en till två per år. Det kan vara svårt att organisera verksamheten så att det är lämpligt att alltid söka medel vid en och samma tidpunkt varje år.

Några forskare menar att den interna betygsättning av ansökningar som sker inom olika beredningsgrupper bör ges en mer officiell prägel. Expertbedömningarna har ett väsentligt informationsinnehåll, som kan vara av stort värde även för dem som fått sina ansökningar avslagna.

Synpunkter från bedömare

Arbetsgruppen har också intervjuat ett antal forskare med erfarenhet från bedömningsarbetet vid råden. Precis som de sökande ser även bedömarna ett värde i ett ansökningsförfarande i två steg. De menar dessutom att en relativt kort ansökan, främst omfattande vetenskapligt mål och metoder samt en resumé av tidigare vunna resultat, i många fall skulle vara fullt tillräckligt för att bedöma ett

projektförslag. För ansökningar där bedömare önskar kompletteringar eller där den sökande är relativt okänd för bedömningsgruppen kan en utvidgad version av ansökan inkrävas i ett andra steg.

Med hänsyn till det mycket omfattande arbete som granskningen av ansökningar innebär, betonas från alla håll det önskvärda i att reducera textvolymen i ansökningarna. Man önskar se ansökan begränsad till det för bedömningen direkt relevanta sakinhållet, det vill säga vetenskaplig målsättning och forskarens eller forskargruppens kvalifikationer att genomföra projektet. Man efterlyser också tillgång till koncisa och lättillgängliga avrapporteringar från tidigare projekt som de sökande deltagit i.

Några bedömare påpekar att ansökningsformerna måste vara sådana att de inte verkar konserverande utan att det skapar öppningar för nyutveckling. Den väletablerade forskningen måste lämna utrymme för nya satsningar och detta gäller då inte minst unga forskare som vill söka sig mot nya områden.

Internationella utblickar

För att få perspektiv på svenska förhållanden har arbetsgruppen också sammanställt uppgifter om ansökningsförfarandet vid våra nordiska grannländers viktigaste forskningsråd. Råden har lite olika inriktning och organisation men kan genom de roller de spelar för den nationella forskningsfinansieringen i respektive land jämföras med det svenska Vetenskapsrådet. Här står det klart att även de nordiska kollegorna kämpar med stora volymer: norska Forskningsrådet behandlar totalt cirka 4800 ansökningar om året, Finlands akademi 4200 och danska Det frie forskningsråd närmare 3000 (alla uppgifter ur rådets årsredovisningar). Dessa siffror avser alla stödformer som råden arbetar med och stöd till forskningsprojekt är följaktligen en mindre del av kakan. Håller vi oss till projektansökningarna framgår i årsredovisningarna att beviljningsgraden för dessa varierar högst väsentligt. Högst beviljningsgrad 2008 har det danska rådet med 37 %, följt av det finska med 28 % och det norska med 15 %. Motsvarande siffra för VR låg alltså på 24 %.

Ser vi sedan till ansökningsförfarandet känns det mesta igen från svenska förhållanden. Blanketter, bedömningskriterier och liknande är snarlika. De nämnda råden arbetar inte heller med ett tvåstegsförfarande, utan kräver en fullständig ansökan direkt. Värt att notera är emellertid att både det danska och det finska rådet har en ansökningsomgång på våren och en på hösten. Möjligheten finns även i det norska rådet men här kan de olika kommittéerna välja om de vill ha en eller två omgångar, eller i vissa fall även löpande hantering.

Slutsatser

Arbetsgruppen noterar att svenska anslagsgivare i många fall har utvecklat och förbättrat formerna för ansökan, beredning och uppföljning. Flertalet utnyttjar webbaserade ansökningssystem och både Riksbankens jubileumsfond och FAS använder ett tvåstegsförfarande där en första urvalsomgång grundar sig på en relativt enkel första ansökan. De som befinner sig uppfylla vissa grundkriterier inbjuds att inkomma med en mer fullständig ansökan.

Oaktat dessa utvecklingstendenser finns det enligt arbetsgruppen starka skäl att ytterligare rationalisera ansökningsförfarandet så att processen inte tar onödigt stor andel av tillgänglig forskningskapacitet i anspråk. Arbetsgruppen noterar också att det internationellt pågår en rätt livlig debatt om hur man skall kunna reducera det arbete, som ansökningarna innebär, utan att sänka kvaliteten på urvalsprocessen.

Intervjuer med forskare ger vid handen att det för en erfaren forskare, och grovt räknat, åtgår en arbetsvecka för att ta fram underlag och utarbeta en ansökan. Då har inte utnyttjandet av admini-

strativ personal räknats in. Under 2008 mottog VR som vi sett drygt 3500 ansökningar. Detta motsvarar således en samlad forskarinsats om 3500 arbetsveckor eller cirka 80 arbetsår (motsvarande siffra för 2007 låg på cirka 100 forskarår) bara för att söka anslag. Då har vi inte räknat in bedömningsarbetet. Eftersom i snitt en av fyra ansökningar beviljades kan man för 2008 konstatera *att en arbetsinsats motsvarande ungefär 60 arbetsår inte ledde till några anslag och förmodligen till mycket få andra resultat.*

Till arbetet med att utarbeta ansökningar kommer sedan bedömningsarbetet, som tar i anspråk många av landets mest kvalificerade forskare, och man kan uppskatta att den arbetsinsatsen motsvarar kanske fyra timmar per ansökan och sammanlagt därmed närmare åtta arbetsår. Dessa siffror avser då endast VR:s projektstöd till svensk forskning. Läger man därtill alla andra stödformer som kräver ansökan och att VR bara står för ungefär en femtedel av den totala externa finansieringen är det *uppenbart att nuvarande förhållanden utgör ett omfattande slöseri med tillgänglig forskartid.*

Många av de forskare, som arbetsgruppen intervjuat, stöder tanken på en tvåstegsprocess med en kort och koncis första ansökan och med ett andra steg för dem som gått vidare med en mer fullständig ansökan. Enligt arbetsgruppens mening är detta en bra modell, men vi menar att det skulle vara möjligt att rationalisera processen ytterligare. Med ett väl utformat ansökningsformulär bör det vara möjligt att bedöma och rangordna de flesta inkomna ansökningar redan i första omgången, baserat på ett rätt enkelt ansökningsförfarande. Då skulle den andra omgången bara behövas i de fall granskarna menar sig behöva ytterligare information eller då bedömningsgruppen inte är bekanta med forskarna ifråga sedan tidigare.

Det är uppenbart att ett webbaserat ansökningssystem erbjuder många fördelar och då inte minst möjlighet att begränsa textmassan och att inskränka ansökningsformuläret till *att endast omfatta det för bedömnarna relevanta materialet*, det vill säga projektets vetenskapliga målsättning, forskarens eller forskargruppens kvalifikationer för att genomföra det samt projektets kostnadsbudget och finansiering. Intervjuer med bedömare pekar entydigt på att erfarna granskare koncentrerar sig helt på dessa delar av ansökningarna. I en textruta på sidan 8 ges ett förslag på hur ett sådant formulär skulle kunna vara utformat.

En viktig del av bakgrundsmaterialet för bedömnarna är rapporter från tidigare projekt. Anslagsgivare bör därför utforma ett lämpligt rapportformulär, där man ger utrymme för en mycket kort projektbeskrivning, projektets vetenskapliga målsättning samt uppnådda resultat givetvis med hänvisning till de publikationer vari projektet redovisas. En databas med sådana projektbeskrivningar bör sammanställas och finnas tillgängliga både för granskare och för andra intresserade.

En annan viktig komponent i alla ansökningar är den sökandes CV. I ansökan bör denna begränsas till de tre viktigaste publikationerna, men eftersom det ibland kan vara av intresse för bedömnarna att se en sökandes hela CV föreslår arbetsgruppen att anslagsgivarna upprättar en speciell databas där alla sökandes CV sparas. De sökande ska erbjudas möjlighet att fortlöpande uppdatera sin egen CV. När det sedan är dags för en ny ansökan ska man kunna länka direkt till databasen. En liknande modell används redan av Stiftelsen för strategisk forskning.

Idag är flertalet projektstöd begränsade till max tre år och detta innebär att fortsatt stöd måste sökas redan efter två år. Från flera håll har omvittnats att forskningsledare nästan alltid väljer att satsa på "säkra" projekt, det vill säga projekt där man känner sig säker på att ha resultat att redovisa redan efter två år. Man fördelar också ansökningsbördan inom gruppen så att en forskare inte behöver söka mer än ett anslag. Det är mycket svårt att få två anslag till en och samma forskare inom en och samma bedömningsgrupp. Kontraktstidens begränsning till tre år får därför som konsekvens att man oftast siktar på mer kortsiktiga projekt för att inte äventyra forskarnas försörjning. Detta hämmar orientering mot mer nydanande forskning. Det kan därför finnas anledning för anslagsgivare att inom sitt projektstöd inrymma möjlighet att söka anslag för nysatsningar mot nya problemområden

eller med ny metodik eller teknik och att man i dessa fall kan ge kontrakt, som löper över längre tid, till exempel fem eller sex år med avrapportering från någon kontrollstation under resans gång.

Åtskilliga forskare har föreslagit att man skall ha mer än ett ansökningstillfälle per år. Som vi sett i den internationella utblicken är detta det normala i de andra nordiska länderna. Den aktuella ansökningstiden kan av ett eller annat skäl vara olämplig för en forskargrupp och det kan då vara svårt att utarbeta en konkurrenskraftig ansökan. Det finns också exempel på anslagsgivare som motar och behandlar ansökningarna löpande, exempel är Wallenbergsstiftelsen och engelska Welcome Trust. Mot detta anförs vanligen att det då inte blir tillfälle att samtidigt bedöma alla ansökningarna och att detta kan leda till brister i kvalitetskontrollen. Om detta är ett problem eller inte beror i stor utsträckning på typen och storleken av anslagen, hur bedömningsprocessen är utformad i övrigt och beviljningsgraden.

En tänkbar möjlighet är att ha två ansökningstillfällen per år men att sökande begränsas till att bara delta i ett av dem. Om man inte kan söka vid våromgången anmäler man till rådet att en ansökan istället är att vänta till höstomgången; vid höstomgången får bara de söka som tidigare anmält detta. Genom denna mekanism kan man undvika att samma ansökan kommer in vid båda tillfällena med det merarbete det skulle innebära. Givetvis måste mekanismen vara så konstruerad att den ger möjlighet för en sökande att inkomma med ansökningar till flera olika projekt vid ett tillfälle.

För att tillgodose anslagsgivarens önskemål om statistiskt underlag, uppgifter för att belysa jämställdhets- och genusfrågor, eller en projektbeskrivning i populariserad form kan sådana uppgifter inkrävas av dem, som fått sina ansökningar beviljade och innan kontraktet skrivs.

Förslag till åtgärder

Arbetsgruppen har huvudsakligen koncentrerat diskussionen till externa program för projektstöd. Mycket av det som sagts är i lätt modifierad form tillämpligt även för andra stödformer och behovet av förenkling i ansökningförfarande gäller generellt. För alla parter – anslagsgivare och anslagssökande – finns det starka skäl att begränsa arbetet med ansökningar så långt det är möjligt utan att sänka kraven på kvalitet i urvalsprocessen. Det är en fråga om att ta till vara tillgänglig forskartid så effektivt som möjligt.

Arbetsgruppens genomgång av problemen med nuvarande ansökningförfarande föranleder följande förslag:

- ★ Ansökningsformulär bör vara så utformade att de endast omfattar de för den aktuella bedömningen nödvändiga uppgifterna och att utrymmet för text begränsas. Kompletterande material, som exempelvis en populärvetenskaplig framställning, bör inkrävas först i samband med att kontrakt utfärdas. I ett webbaserat system leder inte detta till ökad dokumenthantering.
- ★ Ansökan bör ske i två steg. I första steget redovisas huvudsakligen projektets målsättning, budget, metodik och sökandes kvalifikationer för att full-

följa projektet. Endast i den mån bedömarna anser sig behöva kompletterande uppgifter inkrävs dessa i ett andra steg i ansökningförfarandet. Sökande som är otillräckligt kända av bedömarna ges tillfälle att komplettera ansökan om projektiden bedöms vara intressant.

- ★ Möjligheten av två ansökningomgångar per kalenderår bör undersökas. För att inte dubblera antalet ansökningar måste detta kopplas till en mekanism som begränsar deltagandet till den ena omgången.
- ★ För att stimulera till kreativa nysatsningar bör program utformas med möjlighet till förlängd kontraktstid på fem eller sex år med avrapporteringar under kontraktstiden.
- ★ Anslagsgivare bör upprätta en databas där den sökandes CV sparas. Sökande erbjuds möjlighet att kontinuerligt uppdatera denna.
- ★ Varje avslutat projekt, som erhållit bidrag av en extern anslagsgivare, bör koncist avrapporteras på fastställt formulär och samlas i en databas så att bedömaren kan ta del av dessa rapporter vid granskning av nya ansökningar. Också detta bör kunna klaras med ett nätbaserat redovisningssystem.

Förslag till ansökningsformulär

Ovan har vi föreslagit en rad åtgärder för att i möjligaste mån begränsa arbetsinsatsen vid projektansökningar. En diskussion har gällt utformandet av ansökningsformulären och nedan följer ett schematiskt förslag. Här har vi begränsat oss till de uppgifter som vi menar behövs för den vetenskapliga bedömningen (tillkommer gör förstås nödvändiga personuppgifter, organisationsdata och andra uppgifter som behövs för den administrativa hanteringen).

Projektets vetenskapliga målsättning:

Projektets relevans:

- A) Den vetenskapliga relevansen:
- B) Relevans för eventuella avnämarintressen:

Erforderlig metod- eller instrumentutveckling för projektet:

Befintliga resurser för projektets genomförande

- A) Personal:
- B) Utrustning:
- C) Driftmedel:

Ansökan om ytterligare medel omfattar:

- A) Personal:
- B) Utrustning:
- C) Driftmedel:

Medel söka på andra råd:

Sökandes tidigare insatser inom/på forskningsområdet eller inom angränsande områden:

Publikationer:

- A) Sökandes tre viktigaste publikationer:
- B) Fullständig publikationslista för de tre senaste åren:

Eventuellt övriga upplysningar av vikt för ansökans bedömning:

Kompletterande upplysningar och/eller material kan komma att begäras under beredningen av ansökan.